

107

OŚWIADCZENIE RZADOWE

z dnia 20 lutego 1951 r.

w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych układu między Rzeczpospolitą Polską a Niemiecką Republiką Demokratyczną o wytyczeniu ustalonej i istniejącej polsko-niemieckiej granicy państwowej, podpisanego w Zgorzelcu dnia 6 lipca 1950 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 7 układu między Rzeczpospolitą Polską a Niemiecką Republiką Demokratyczną o wytyczeniu ustalonej i istniejącej polsko-niemieckiej granicy państwowej, pod-

pisanego w Zgorzelcu dnia 6 lipca 1950 r., nastąpiła w Berlinie dnia 28 listopada 1950 r. wymiana dokumentów ratyfikacyjnych powyższego układu.
Minister Spraw Zagranicznych: w z. S. Wierbłowski

108

U S T A W A

z dnia 28 lutego 1951 r.

o organizacji władz w dziedzinie komunikacji.

Art. 1. Tworzy się urząd Ministra Kolei.

Art. 2. Do zakresu działania Ministra Kolei należą:

- 1) naczelny zarząd przedsiębiorstwa Polskie Koleje Państwowe;
- 2) naczelnictwo budowy i utrzymania kolei oraz budowy i utrzymania kolejowej sieci telegraficznej i telefonicznej;
- 3) wydawanie przepisów o budowie, utrzymaniu i eksploatacji kolei;
- 4) nadzór techniczny nad budową kolei użytku publicznego;
- 5) normowanie techniczne oraz typizacja budowli i urządzeń kolejowych;
- 6) prowadzenie przedsiębiorstw produkcyjnych, budowlanych, projektowych oraz handlowo-usługowych, związanych z budową i eksploatacją kolei;
- 7) ochrona porządku i bezpieczeństwa na kolejach użytku publicznego;
- 8) wydawanie regulaminów przewozowych na kolejach;
- 9) wydawanie taryf na przewozy osób, bagażów i towarów kolejami w trybie ustalonym szczególnymi przepisami;
- 10) wydawanie przepisów o przewozie kolejami poczty, transportów wojskowych i organów bezpieczeństwa publicznego;
- 11) sprawy sanitarne na kolejach użytku publicznego oraz prowadzenie kolejowej służby zdrowia;
- 12) wszelkie inne sprawy z zakresu kolejnictwa przekazane szczególnymi przepisami.

Art. 3. Tworzy się urząd Ministra Transportu Drogowego i Lotniczego.

Art. 4. Do zakresu działania Ministra Transportu Drogowego i Lotniczego należą:

- 1) naczelnictwo budowy i utrzymania dróg publicznych oraz lotnisk i szybowisk dla potrzeb lotnictwa cywilnego i sportu lotniczego;
- 2) wydawanie przepisów o budowie, utrzymaniu i eksploatacji dróg publicznych;

3) wydawanie przepisów o ruchu i bezpieczeństwie drogowym i lotniczym oraz nadzór nad ich wykonywaniem;

4) organizowanie publicznego transportu drogowego i jego obsługi technicznej oraz cywilnego transportu lotniczego;

5) normowanie techniczne oraz typizacja budowli, urządzeń i sprzętu w zakresie transportu drogowego i lotniczego oraz w zakresie lotnictwa sportowego;

6) koordynowanie przewozów samochodowych;

7) kontrola ruchu samochodowego oraz wykonywania przepisów o racjonalnej gospodarce samochodowej;

8) wydawanie przepisów o rejestracji pojazdów, wydawaniu praw jazdy oraz zezwoleń na prowadzenie zakładów transportu drogowego i jego obsługi;

9) prowadzenie rejestru cywilnych statków powietrznych i rejestru pilotów;

10) prowadzenie przedsiębiorstw produkcyjnych, budowlanych, projektowych oraz handlowo-usługowych, związanych z budową dróg publicznych oraz transportem drogowym i lotniczym;

11) wydawanie przepisów przewozowych dla transportu drogowego i lotniczego;

12) wydawanie taryf na przewozy osób, bagażów i towarów w transporcie drogowym i lotniczym na zasadach ustalonych szczególnymi przepisami;

13) wydawanie przepisów o przewozie poczty w publicznym transporcie samochodowym i lotniczym;

14) wszelkie inne sprawy z zakresu transportu drogowego i lotniczego przekazane szczególnymi przepisami.

Art. 5. Znosi się urząd Ministra Komunikacji.

Art. 6. Rada Ministrów w drodze rozporządzenia ustali szczegółowo właściwość Ministra Kolei oraz Ministra Transportu Drogowego i Lotniczego, rozgraniczy właściwość w sprawach, należących dotychczas do zakresu działania Ministra Komunikacji, tudzież określi właściwość innych władz naczelných w dziedzinie komunikacji.

Art. 7. Pracownicy, zatrudnieni dotychczas w działach służby, przekazanych właściwości Ministrów: Kolei oraz Transportu Drogowego i Lotniczego, przechodzą do służby w odpowiednich działach zarządu państwowego.

Art. 8. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe“ (Dz. U. R. P. z 1948 r. Nr 43, poz. 312) uchyla się art. 16—18, 21 i 22 ust. 2—4 oraz skreśla się: w art. 20 ust. 1 wyrazy: „na wniosek dyrektora generalnego kolei państwowych“ i w art. 23 ust. 2 wyrazy: „i dyrektorowi generalnemu“.

Art. 9. Tracą moc:

- 1) ustawa z dnia 12 czerwca 1924 r. o zakresie działania Ministra Kolei Żelaznych i o organizacji urzędów kolejowych (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 580,

- z 1928 r. Nr 25, poz. 214, z 1930 r. Nr 76, poz. 599, z 1934 r. Nr 110, poz. 976 i z 1938 r. Nr 29, poz. 257),
- 2) rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. w sprawie ustanowienia urzędu Ministra Komunikacji (Dz. U. R. P. Nr 97, poz. 567 i z 1934 r. Nr 110, poz. 976),
- 3) dekret z dnia 21 września 1950 r. o powołaniu Głównego Komitetu Lotnictwa Cywilnego (Dz. U. R. P. Nr 44, poz. 397).

Art. 10. Wykonanie ustawy porucza się Prezesowi Rady Ministrów i wszystkim ministrom.

Art. 11. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

109

U S T A W A

z dnia 26 lutego 1951 r.

o terenowej obronie przeciwlotniczej.

Art. 1. 1. Tworzy się Główną Komendę Terenowej Obrony Przeciwlotniczej przy Prezesie Rady Ministrów oraz terenowe komendy przy prezydiach właściwych rad narodowych, powołane do kierownictwa organizowaniem, przygotowaniem i wykonywaniem terenowej obrony przeciwlotniczej.

2. Szczegółową organizację komend terenowej obrony przeciwlotniczej oraz ich zakres działania i uprawnienia określi Rada Ministrów.

Art. 2. Rada Ministrów określi: obowiązki władz, urzędów, przedsiębiorstw, zakładów, instytucji i organizacji społecznych oraz osób prawnych i fizycznych w dziedzinie przygotowania i wykonywania terenowej obrony przeciwlotniczej, zasady i tryb powoływania do pełnienia tych obowiązków oraz zwalniania od nich, zakres i sposób przygotowania i wykonywania terenowej obrony przeciwlotniczej oraz tryb pokrywania kosztów.

Art. 3. 1. Kto wykracza przeciw przepisom o terenowej obronie przeciwlotniczej, wydanym na podstawie art. 2, podlega — jeżeli za czyn nie grozi surowsza kara — karze aresztu do trzech miesięcy lub grzywny do 2.000 zł albo obu tym karom łącznie.

2. Orzekanie następuje w trybie postępowania karno-administracyjnego.

Art. 4. Tracą moc:

- 1) ustawa z dnia 15 marca 1934 r. o obronie przeciwlotniczej i przeciwigazowej (Dz. U. R. P. Nr 80, poz. 742),
- 2) dekret Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 lipca 1936 r. o ustanowieniu Inspektora Obrony Powietrznej Państwa (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 368),
- 3) dekret Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 września 1939 r. o udziale lokatorów w kosztach budowy schronów (Dz. U. R. P. Nr 89, poz. 573).

Art. 5. Wykonanie ustawy porucza się Prezesowi Rady Ministrów i wszystkim ministrom.

Art. 6. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

110

U S T A W A

z dnia 26 lutego 1951 r.

o podatkach terenowych.

DZIAŁ I.

Przepisy ogólne.

Art. 1. 1. Prezydya miejskich i gminnych rad narodowych pobierają na rzecz budżetów terenowych następujące podatki terenowe:

- 1) podatek od nieruchomości,
- 2) podatek od lokali,
- 3) podatek targowy.

2. Podatek od nieruchomości oraz podatek od lokali pobierają prezydya miejskich i gminnych rad na-